

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/40723 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 27 februari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van , (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 4 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2008, verzonden op 27 februari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

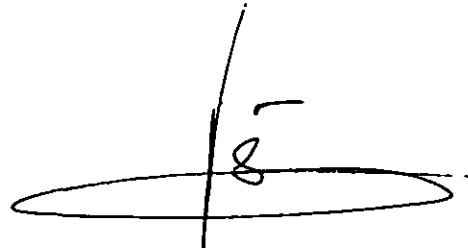
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2009

382-577.

Verzonden: 19 september 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/40723

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9209.30.0479,
eiser,
gemachtigde: mr. S. Spans, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,

vertegenwoordigd door mr. J.P.M. Wuite, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 4 mei 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "beschikking conform minister" ingediend. Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 5 september 2006 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 4 oktober 2007 ongegrond verklaard. Bij brief van 26 oktober 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 5 februari 2008 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Toetsingskader

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder een beperking verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Zaaknummer: Awb 07/40723

blad 2

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomst met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge het vierde lid wordt een aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv wanneer het stellen van het mvv-vereiste naar het oordeel van verweerder zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenaamde hardheidsclausule).

Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) heeft een ieder recht op respect voor onder meer zijn familie- en gezinsleven. Blijkens het tweede lid is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

3. Standpunten

Eiser stelt dat de door hem aangevoerde omstandigheden voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om vrijstelling te verlenen van het mvv-vereiste.

Volgens verweerder zijn de door eiser aangevoerde omstandigheden echter onvoldoende om hem op grond van artikel 3.71, vierde lid Vb 2000 vrij te stellen van het mvv-vereiste. Deze weigering levert volgens verweerder geen schending van artikel 8 EVRM op.

4. Overwegingen

Allereerst ligt de vraag voor of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eisers beroep op de hardheidsclausule vervat in artikel 3:71, vierde lid, Vb 2000 niet slaagt.

Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

In rechte staat, gelet op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van 19 januari 2005, reeds vast dat niet is gebleken dat eiser bij tijdelijke terugkeer naar Marokko in een zodanig schrijnende situatie terecht komt dat sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard. Eveneens staat op grond van voornoemde uitspraak in rechte vast dat eisers langdurige verblijf hier te lande, zijn arbeidsverleden en de mate van integratie onvoldoende zijn voor een geslaagd beroep op artikel 3:71, vierde lid, Vb 2000.

De nieuwe feiten die eiser naar voren heeft gebracht in de onderhavige procedure - eiser is gehuwd met een Nederlandse vrouw, hij is als een vader voor zijn stiefzoon en is betrokken bij de zorg voor zijn schoonouders - heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank eveneens in redelijkheid onvoldoende kunnen achten voor een geslaagd beroep op artikel 3:71, vierde lid, Vb 2000. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat, zoals verweerder ook heeft aangevoerd, een beroep op de hardheidsclausule alleen in zeer uitzonderlijke individuele gevallen wordt gehonoreerd en bovendien het niet vrijstellen van het mvv-vereiste niet betekent dat eiser nimmer verblijf hier te lande wordt toegestaan.

Zaaknummer: Awb 07/40723

blad 3

Daarnaast is in geschil of het vasthouden aan het mvv-vereiste in strijd is met artikel 8 EVRM.

Onder omstandigheden kan het recht op respect voor familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8, eerste lid van het EVRM, een positieve verplichting met zich brengen om een vreemdeling toe te laten tot Nederland indien naaste familieleden van de vreemdeling hier leven. Bij de beoordeling of er sprake is van een dergelijke positieve verplichting om eiser toe te laten, ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in het onderhavige geval het belang van eiser bij het niet (tijdelijk) gescheiden worden van zijn echtgenote en stiefzoon niet opweegt tegen verweerd's belang bij een beoordeling van eisers aanvraag zonder diens aanwezigheid hier te lande.

Eiser heeft (onder meer) aangevoerd dat hij de zorg heeft voor zijn schoonmoeder en zijn stiefzoon en dat het met zijn echtgenote opgebouwde gezinsleven niet elders kan worden geëffectueerd. Een onderbreking van dit gezinsleven is onmogelijk, mede gelet op de constante zorg voor zijn schoonmoeder. Daarbij komt dat zijn echtgenote grote moeite heeft om aan in het inkomensvereiste te voldoen.

Blijkens het bestreden besluit heeft verweerder bij de beoordeling van eisers beroep op artikel 8 EVRM met name belang gehecht aan het gegeven dat het niet vrijstellen van het mvv-vereiste niet betekent dat het uitoefenen van het familie- of gezinsleven hier te lande nimmer zal worden toegestaan.

Nu in het kader van de behandeling van een aanvraag om verlening van een mvv (nogmaals) wordt onderzocht of artikel 8 EVRM tot toelating noopt indien daartoe anderszins geen aanleiding bestaat – en ook gelet op het feit dat de scheiding in beginsel tijdelijk zal zijn – kan naar het oordeel van de rechtbank de door verweerder gemaakte belangenafweging niet onredelijk worden genoemd. Het feit dat ook een tijdelijke scheiding onaangenaam zal zijn in zowel praktische als emotionele zin doet daaraan niet af.

Met betrekking tot de door eiser aangehaalde uitspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens merkt de rechtbank op dat daarin sprake was van een definitieve uitzetting en niet van een (tijdelijk) vertrek naar het land van herkomst om aldaar een mvv aan te vragen. Eisers beroep op deze uitspraak gaat aldus niet op, evenals overigens zijn – niet nader onderbouwde – stelling dat hij in een slechtere situatie zal komen te verkeren dan “anderen in een soortgelijk geval”. Voor zover hij daarmee bedoelt aan te geven dat hij gediscrimineerd wordt ten opzichte van EU-onderdanen, merkt de rechtbank op dat alleen bij een ongelijke behandeling van gelijke gevallen sprake kan zijn van discriminatie. Alleen het feit dat eiser geen EU-onderdaan is, maakt dus al dat van discriminatie geen sprake is.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 07/40723

blad 4

5. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Luttkhuis-Horsthuis en in tegenwoordigheid van
drs. E.F. Hafkamp als griffier in het openbaar uitgesproken op **27 FEB 2008**

E. F. Hafkamp

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: **27 FEB 2008**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Correspondentie uitsluitend:
Postbus 13319
3507 LH Utrecht

Bezoekadres:
Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht
tel (030) 231 36 46
fax (030) 234 29 95

e-mail: info@schoolpleinadvocaten.nl

www.schoolpleinadvocaten.nl

mr. R. Vleugel
mr. S. Spans
mr. D. Gürses
mr. W. Boelens
mr. J.E. Jalandoni
mw. mr. M.H.R. de Boer
mw. mr. J.G.M. ter Avest
mr. J.M. Langenberg*

advocaten en procureurs
adviseur

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van
State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 's-Gravenhage
Idem per Fax 070-3651380

secretariaat
Els Oostrum
Leny Peeters

ons kenmerk
/ Ministerie
van Justitie 20071464

uw kenmerk

Utrecht
25 maart 2008

BETREFT : APPELSCHRIFT

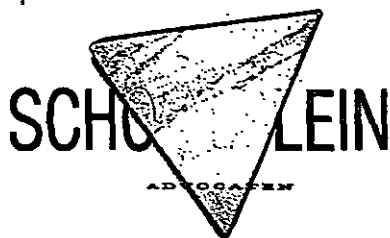
Inzake :
Verblijvende te :
Geboortedatum :
Land van herkomst : Marokko
IND. nr. : 9209.30.0479

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 MRT 2008	
ZAANKR.	21261
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Utrecht, postadres: Postbus 13319, ten kantore van Schoolplein Advocaten, waarvan mr S. Spans verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 27 februari 2008, verzonden op 27 februari 2008, **AWB-nummer 07/40723**. Daarnaast is voormelde datum een uitspraak gedaan ten aanzien van een verzoek voorlopige voorzieningen in verband met deze beroepsprocedure met het AWBnummer 07/40724. Een kopie van de uitspraken is bijgevoegd.

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen. Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie, verder te noemen verweerder, van 4 oktober 2007 februari 2003 (asiel) 1 augustus 2003 (AMV) en 17 augustus 2005 inzake appellant.

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

GRIEF

Appellant heeft tegen de uitspraak de volgende grief.

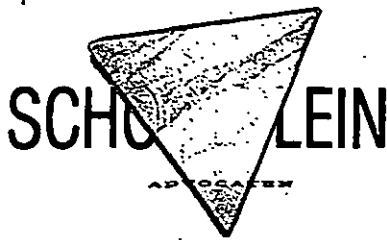
De grief heeft betrekking op de wijze waarop de rechtbank heeft getoetst aan artikel 8 EVRM, nu bij de beantwoording van de vraag of dit artikel noopt tot vrijstelling van het mvv-vereiste steeds alle belangen bij de boordeling moeten worden betrokken.

Toelichting:

Uit het dossier van appellant valt af te leiden dat ruim vijftien jaar in Nederland heeft verbleven en gedurende deze tijd, en met name de laatste tien jaar nimmer buiten Nederland heeft verbleven. Appellant heeft ingeschreven gestaan bij de bevolkingsregistratie en heeft bijna al die tijd beschikt over een SOFI-nummer. De invoering van het mvv-vereiste is met name gestoeld op de overweging dat ongebreidelde immigratie uit derde landen dient te worden gecontroleerd. Voor een eerste binnenkomst in Nederland is het begrijpelijk dat er een visumplicht wordt toegepast. In deze zaak gaat het om iemand die langdurig in Nederland heeft verbleven. Die zich nimmer heeft onttrokken aan toezicht van de overheid. Nooit heeft gehandeld in strijd met het algemeen belang doch slechts in belangrijke mate mantelzorg heeft geboden ten behoeve van zijn schoonouders. Zijn schoonmoeder is nog steeds hulp behoevend, De echtgenote van appellant is kostwinster, die als gevolg van haar vrij lage opleiding niet in staat is om te voldoen aan de voorwaarden die zijn gesteld voor binnenkomst van vreemdelingen in het kader van gezinsvorming, terwijl appellant en zijn echtgenote reeds jaren een gezinsleven hebben gekend. In het kader van de procedure is verwezen naar EVRM-jurisprudentie. Door de rechtbank is niet ontkend dat appellant is geworteld binnen de Nederlandse samenleving en derhalve meer dan normale emotionele banden met deze samenleving heeft gekregen. Naar het oordeel van appellant is in zijn situatie van zodanige bijzondere omstandigheden dat van het stellen van het mvv-vereiste behoort te worden afgezien.

Uit de brief van de Staatssecretaris van Justitie van 28 juni 2007 kan worden afgeleid dat er een ruimere toetsing dient plaats te vinden en het MVV-vereiste in een aantal gevallen niet als zodanig stringent zal worden toegepast. Een afschrift van deze brief wordt hierbij overgelegd.

In het kader van de evaluatie van het MVV-vereiste in de relatie met de totstandkoming van de vreemdelingenwet 2000 heeft de Staatssecretaris van Justitie op 31 januari 2000 aan de Tweede Kamer geschreven dat het MVV vereiste met name bedoeld is om de komst van vreemdelingen naar Nederland te doen controleren niet zozeer de in Nederland aanwezige vreemdelingen. Dit

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

blijkt ook uit de evaluatie van 1 februari 2000. Beide stukken worden eveneens overgelegd.

Naar het oordeel van appellant mag in verband met de ontwikkelingen binnen de jurisprudentie niet voorbij gegaan worden aan de zaak Souri. Hoewel het in die zaak ging om een ander feitencomplex is er in die zaak ook sprake van een nauwe binding met in Nederland levende gezinsleven. Uiteindelijk is in de zaak Souri een schikking bereikt doordat aan betrokkene een vergunning tot verblijf is verleend. Appellant is in 1992 Nederland binnengekomen terwijl de MVV-plicht eind 1998 in Nederland is ingevoerd.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellant gehouden zitting bij de Arrondissementsrechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

Mr S. Spans
gemachtigde

Bijlagen:

1. Afschrift uitspraak rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem van 27 februari 2008,
2. Brief van de Staatssecretaris van 28 juni 2007
3. Kamerstuk 19637 nr 495
4. Verklaring Ministerie Jus van 01 februari 2000
5. Stukken in de zaak Souri.